

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/222/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313202632
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4313202632.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Henrich Minárik - HERMES, s miestom podnikania Dudince, Okružná 131, IČO: 13 990 268, zast. Mgr. Petrom Volochom, advokátom, so sídlom Senica, Čáčovská 305, proti odporkyni: G. G. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, o zaplatenie sumy 112,67 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 3. marca 2016 č. k. 14C/208/2013-283 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 527,39 eura, pozostávajúce zo súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 510,79 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 1.038,07 eura, pozostávajúcej zo súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.021,57 eura, právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 146 ods. 1 písm. b), § 150 ods. 2 a § 200ea ods. 1 OSP a uviedol, že navrhovateľ sa domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 112,67 eura s príslušenstvom. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, voči ktorému podala včas odporkyňa odôvodnený odpor, nesúhlasiac s návrhom a to počas celého konania, až do pojednávania konaného dňa 21. 11. 2013, kedy medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvy, podľa ktorého sa odporkyňa zaviazala zaplatiť navrhovateľovi sumu 112,67 eura s 8,75% p. a. úrokom z omeškania od 27. 01. 2013 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd rozhodol, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 12. 2013. Podaním zo dňa 21. 11. 2013 právny zástupca navrhovateľa vyčíslil trovy konania, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.021,57 eura. Preskúmajúc vyčíslenie trov právneho zastúpenia, vyčísleného právnym zástupcom navrhovateľa, súd dospel k záveru, že navrhovateľovi patrí náhrada trov konania za sedem úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, 2x pojednávanie 24. 06. 2013, pojednávanie 17. 10. 2013, pojednávanie 28. 10. 2013, pojednávanie 21. 11. 2013) po 16,60 eura, t.j. v sume 116,20 eura, spolu s režijným paušálom 7 x 7,81 eura, t.j. v sume 54,67 eura. Keďže právny zástupca navrhovateľa cestoval na pojednávania z adresy sídla kancelárie, patrí mu aj náhrada straty času, ako aj cestovné výdavky a to za každú cestu 10 polhodín náhrady straty času x 4 pojednávania x 13,01 eura v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky, spolu v sume 520,40 eura. Právny zástupca navrhovateľa na prvé dve pojednávania cestoval motorovým vozidlom VOLKSWAGEN NEW BEETLE, ktorého spotreba predstavovala 7,7 l/100 km a na ďalšie dve pojednávania cestoval motorovým vozidlom RENAULT MEGANE, ktorého spotreba predstavovala 6,9l/100 km. Cena pohonných látok v deň 24. 06. 2013 bola 1,579 eura, v deň 17. 10. 2013 - 1,619 eura,

v deň 28. 10. 2013 - 1,469 eura a v deň 21. 11. 2013 - 1,459 eura. Cestovné výdavky predstavovali sumu 330,48 eura a pozostávali zo sumy 85,28 eura ($(7,7/100 \times 1,579 + 0,183/x \ 280)$), zo sumy 86,15 eura ($(7,7/100 \times 1,619 + 0,183/x \ 280)$), zo sumy 79,62 eura ($(6,9/100 \times 1,469 + 0,183/x \ 280)$) a zo sumy 79,43 eura ($(6,9/100 \times 1,459 + 0,183/x \ 280)$). Spolu účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 1.021,75 eura, avšak právny zástupca žiadal sumu 1.021,57 eura, a preto mu súd túto sumu priznal. Prihliadnuc na skutočnosť, že v danej veci išlo o drobný spor a trovy právneho zastúpenia predstavujú viac ako 9-násobok istiny, súd zvažoval zníženie trov právneho zastúpenia v zmysle § 150 ods. 2 OSP, avšak s poukazom na obsah spisu, dospel k záveru, že všetky trovy právneho zastúpenia boli spôsobené odporkyňou a to jedným podaním odporcu a následne tým, že pojednávanie konané dňa 24. 06. 2013 bolo odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia na deň 11. 07. 2013. Z uvedeného dôvodu sa právny zástupca navrhovateľa verejného vyhlásenia rozhodnutia nezúčastnil, pretože nechcel navyšovať trovy konania, avšak k verejnému vyhláseniu rozhodnutia nedošlo, nakoľko odporkyňa predložila ďalšie dôkazy, a preto súd musel nariadiť ďalšie pojednávania. Nakoniec došlo k zmiereniu sporných strán a to tak, ako to navrhol navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu, preto mal plný úspech vo veci. Navyše, súčasťou zmiery bolo aj vymienenie rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania po právoplatnosti tohto rozhodnutia, teda odporkyňa bola uzrozumená a súhlasila s tým, aby bola zaviazaná na plnú náhradu trov konania navrhovateľa, ktoré si navrhovateľ dodatočne vyčíslil. Okrem toho, nepriznanie náhrady trov konania, resp. jej krátenie by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi a to s poukazom na vedenie trestného konania, v ktorom bolo potvrdené správanie sa odporkyne voči navrhovateľovi a tomuto správaniu nebolo možné poskytnúť právnu ochranu. S poukazom na vyššie uvedené súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 1.038,07 eura pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.021,57 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia právneho zástupcovi navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odporkyňa odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. Uviedla, že v konaní ide o drobný spor, v ktorej istina predstavovala sumu 112,67 eura a trovy právneho zastúpenia predstavujú 10-násobok istiny. Trovy konania vyčíslil navrhovateľ dodatočne, teda až po skončení posledného pojednávania. Nesúhlasí preto s tým, že bola uzrozumená s tým, že súhlasila s výškou trov konania, keďže výšku vyčíslil navrhovateľ až dodatočne. V prípade, že by ich vyčíslil ešte na pojednávaní, určite by ani so zmierním nesúhlasila. Poukázala na skutočnosť, že súd ju rozhodnutím zaviazal iba na zapltenie istiny a o trovách konania nič konkrétne nedojednal. Zmienil sa iba o tom, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým rozhodol o zmieri. Nestotožnila sa ani s odôvodnením súdu, podľa ktorého krátenie náhrady trov konania by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Trestné konanie, na ktoré súd poukázal, sa skončilo zastavením trestného stíhania voči jej osobe. Má teda za to, že navrhovateľ koná účelovo, aby jej spôsobil nepríjemnosti ako v osobnom, tak aj v pracovnom živote.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je čiastočne dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil.

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súde dňa 15. 02. 2013 domáhal od odporkyne zapltenia sumy 112,67 eura s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 112,67 eura od 27. 01. 2013 do zapltenia a trov konania. V priebehu konania, na pojednávaní dňa 21. 11. 2013 bol na pojednávaní súdom schválený súdny zmier, podľa ktorého sa odporkyňa zaviazala zaplatiť navrhovateľovi sumu 112,67 eura s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 27. 01. 2013 do zapltenia a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd rozhodol, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Následne o trovách konania rozhodol súd napadnutým uznesením, ktorým uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 1.038,07 eura, pozostávajúcej zo súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.021,57 eura, právneho zástupcovi navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávanie úkonov súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. b) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné.

Podľa § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 150 ods. 2 OSP ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V ustanovení § 150 ods. 2 OSP zákon osobitne zdôrazňuje možnosť využitia moderačného práva súdu v drobných sporoch. V takom prípade nemusia byť dané dôvody hodné osobitného zreteľa a ani nemusí ísť o výnimočnú situáciu. Popri skutočnosti, že ide o drobný spor (§ 200ea <T. postačuje, ak trovy konania sú neprimerané pohľadávke. Posúdenie primeranosti medzi hodnotou predmetu sporu a medzi výškou trov zákonodarca ponechal na súdnu prax. Vzhľadom na sadzby súdnych poplatkov a výšku tarifnej odmeny advokátov, stanovené všeobecne záväznými predpismi, by však bolo zrejme nesprávne za neprimerané trovy konania vyhlásiť paušálne trovy, ktoré prevyšujú hodnotu predmetu sporu.

Okrem týchto všeobecných zásad zákon pri určitých druhoch konaní (konania, ktoré je možné začať i bez návrhu alebo konanie, ktoré začalo na návrh prokurátora) alebo pri určitom spôsobe ukončenia sporu (ak konanie skončilo zmierom) stanovuje výnimku z týchto zásad a upravuje, že v týchto konaniach žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Pri konaní, ktoré skončilo súdnym zmierom však ani toto nemusí platiť, ak bolo v zmierní dojednané niečo iné.

V danej veci súd prvého stupňa v zmierní, schválenom dňa 21. 11. 2013 uviedol, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia, teda v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. b) OSP bolo o náhrade trov dojednané niečo iné, lebo v opačnom prípade by súd už v uznesení o schválení zmierní rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Následne sú prvého stupňa o trovách konania rozhodol napadnutým uznesením tak, že uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 1.038,07 eura, pozostávajúcej zo súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.021,57 eura, právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ

v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu.

Odporkyňa výšku priznaných trov konania navrhovateľa nespochybňovala, preto sa odvolací súd (viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania) ich vyčíslením nezaoberal a predmetom preskúmania odvolacím súdom bolo to, či je v danej veci dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 alebo § 150 ods. 2 OSP. Súd prvého stupňa sa v danej veci zaoberal aplikáciou ustanovenia § 150 ods. 2 OSP, avšak na rozdiel od odvolacieho súdu dospel k záveru, že dôvody na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 OSP v danej veci nie sú. S takýmto záverom sa odvolací súd nestotožnil, preto napadnuté uznesenie podľa § 220 OSP zmenil a odporkyňu zaviazal k úhrade trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia v polovici, keď mal za to, že v danej veci ide o drobný spor, a pokiaľ dosahujú trovy právneho zastúpenia 9-násobok uplatnenej pohľadávky, je potrebné aplikovať na vec aj ustanovenie § 150 ods. 2 OSP. Vzhľadom k priebehu konania, teda zohľadniac to, že odporkyňa uznala pohľadávku navrhovateľa až s odstupom času po podaní návrhu, čím vznikli v konaní trovy právneho zastúpenia navrhovateľa a zohľadniac tiež to, že v zásade pre trovy konania pri uzavretí zmiery platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, považoval za spravodlivé v danej veci priznanie trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eura a trov právneho zastúpenia navrhovateľa len v jednej polovici, teda v sume 510,79 eura (1.021,57 : 2). Pre použitie ustanovenia § 150 ods. 1 OSP odvolací súd nevidel dôvody.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP, a keďže v odvolacom konaní mali rovnaký úspech obaja účastníci, o trovách odvolacieho konania rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.